

PRZEWODNICZĄCY
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
Nr WP 420.35.2023

Warszawa, 2023-06-19

dot. SPS-WP.020.85.6.2023, SPS-WP.020.85.16.2023

Pan Dariusz Salamończyk

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

SEKRETARIAT Z-GY SZEFA KS

L.dz. DS. 175. 362. 2023

Data wpływu ... 23. 06. 2023

Szanowny Panie Dariusz,

W odpowiedzi na pismo z dnia 29 maja 2023 r. uprzejmie przedstawiam w załączeniu opinię Krajowej Rady Sądownictwa w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3232 i 3232-A).

2 powołanie

Przewodniczący

Krajowej Rady Sądownictwa

sędzia Dagmara Pawełczyk-Woicka

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L. dz. SPS-WP.020.85.22.2023

Data wpływu ... 23. 06. 2023

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 16 czerwca 2023 r.

**w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz
niektórych innych ustaw**

Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z poselskim projektem ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, przekazanym w dniu 28 kwietnia 2023 r. do zaopiniowania przy piśmie Zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu (znak: SPS-WP.020.85.6.2023) oraz autopoprawką do projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw przekazaną w dniu 5 czerwca 2023 r. do zaopiniowania przy piśmie Zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu (znak: SPS-WP.020.85.16.2023) opiniuje projekt pozytywnie, zgłaszając poniższe uwagi.

Rada zauważa, że w projektowanym art. 130 § 6 Kodeksu karnego, który ustanawia typ uprzywilejowany przestępstwa szpiegostwa odsyła do typu podstawowego art. 130 § 1 k.k., który penalizuje wszystkie zachowania polegające na braniu udziału w działalności obcego wywiadu przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej. Dlatego określenie znamienia typu uprzywilejowanego jako „udział w działalności obcego wywiadu w inny sposób niż określony w § 1 budziłby poważne wątpliwości interpretacyjne, gdyż art. 130 § 1 k.k. nie wskazuje na żaden konkretny sposób brania udziału w obcym wywiadzie (obejmuje wszystkie sposoby takiej działalności). Tym samym trudne byłoby określenie znamion przepisu art. 130 § 6 k.k. Rada przy tym dostrzega różnicę w znamionach przestępstwa z art. 130 § 6 k.k. i 130 § 1 k.k. W przepisie art. 130 § 6 k.k. usunięto przesłankę działalności „przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej”, natomiast wprowadzono prowadzenie działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez zgody właściwego organu. Jeżeli wolą projektodawcy było ustanowienie odrębnego przepisu karnego o innym zakresie normowania niż przepis art. 130 § 1 k.k. to odesłanie do tego przepisu wydaje się zbędne.

Rada zauważa ponadto, że czyny z art. 130 § 1, 3, 4, 5 zgodnie z treścią art. 7 § 2 k.k. kwalifikowane będą jako zbrodnie a czyny z art. 130 § 2, 130 § 3, 130 § 5 i 130 § 9 k.k. będą zagrożone karą dożywotniego pozbawienia wolności. Zgodnie z art. 28 § 2 k.p.k. Sąd Okręgowy w sprawie o zbrodnie orzeka w składzie 1 sędziego i 2 ławników, natomiast zgodnie

z art. 28 § 4 k.p.k. w sprawach o przestępstwa, za które ustawa przewiduje karę dożywotniego pozbawienia wolności, sąd orzeka w składzie dwóch sędziów i trzech ławników.

Sprawy w tym zakresie zwykle opierają się na materiałach niejawnych objętych klauzulą ściśle tajne lub tajne. Co prawda zgodnie z art. 34 ust. 10 pkt 15 ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych postępowania sprawdzającego wobec sędziego, jak i ławnika sądu powszechnego nie przeprowadza się, jednak zwiększenie składów w szczególności w sprawach zagrożonych karą dożywotniego pozbawienia wolności wymaga zweryfikowania ilości i przestronności sal rozpraw przystosowanych do prowadzenia spraw karnych objętych klauzulą ściśle tajne.

Przewodniczący
Krajowej Rady Sądownictwa

sędzia Dagmara Pawelczyk-Woicka